

GALEB

5

LETNIK XXXIV.
1987 - 1988

VSEBINA

Črtomir Šinkovec: Kurentovanje	113
Josip Jesih:	
Vetrčkovo veliko tekmovanje (4)	114
France Prešeren: Strunam	118
Daniilo Gorinšek: Zamujeni snežak	119
Natečaj za nove platnice	120
Zapojmo veselo:	
Janez Bitenc: Klobuček	121
Kotiček za najmlajše	
Vera Poljšak: Muca in ribica	122
Prepogljivka	123
Meta Rainer: Naša maškarada	124
Vojan T. Arhar: Kaj se bo prikazalo	125
Računska uganka, Labirint	126
Franček Rudolf: Fižolčki	127
Franjo Frančič: Zimska	129
Berta Golob: Petica po pomoti	130
Sport	
Mario Šušteršič: Obisk priznanega šahovskega mojstra	131
Niko Grafenauer: Strah	132
Franjo Frančič: Smučarski as	133
Novosti na knjižni polici	
Marij Čuk: Pesmi, pravljice in zgodbe	134
Šolarji pišejo	135
Urednikova beležnica	142
Branko Lakovič: Za bistre glave	111
Sodeluj z nami: Vera Poljšak:	
Skrita sestavljenka	3. stran platnic

Ilustracije za peto številko Galeba so naredili: Vesna Benedetič (str. 119); Barbara Boneta (str. 114, 115, 116, 117); Marjeta Cvetko (str. 128); Liana Drašček (str. 124, 130); Leon Koporc (str. 133); Borut Pečar (str. 113); Alessio Petricig (str. 125); Jelka Reichman (str. 121); Bine Rogelj (str. 132); Magda Tavčar (str. 122, 123, 125, 126, 3. st. pl.)

PRILOGA

Goriška blagovna razstava, Pogreb strica Lovreta v Doberdolu - besedilo in slike: Boris Rebec.

NASLOVNA STRAN

"Štandrež" - Denis Pavio, 5. r. OŠ "F. Erjavec" - ŠTANDREŽ.

Črtomir Šinkovec

Ilustr. Borut Pečar

Kurentovanje

**DUELDU IN DUDELDE —
KURENT GRE PO VASI;
DVE SI DEL JE NA ROGE,
SUHI DVE KLOBASI.**

**V OVČJI KOŽUH JE ZAVIT,
ZVONCE IMA ZA PASOM;
BRIJE NORCE, SAM NABRIT,
PROSI S TOPLIM GLASOM:**

**»DAJTE MI KLOBAS, LJUDJE,
DAJTE VEDRO VINA,
PA BO ZVESTA SREČA VAM,
ZDRAVA VAM DRUŽINA!«**

**»DUELDU IN DUELDAJ —
TISTI DVE KLOBASI,
KURENT KURENT, BRŽ NAM
DAJ —
TAK BRENČIJO BASI.«**

**»JUHO SKUHAMO TI KURJO,
DAMO VINA RETO,
DA SE VRNEŠ, PA NE Z BURJO,
K NAM PRIHODNJE LETO!«**

VETRČKOVO VELIKO TEKMOVANJE

7. BEG NI VEDNO USPEŠEN

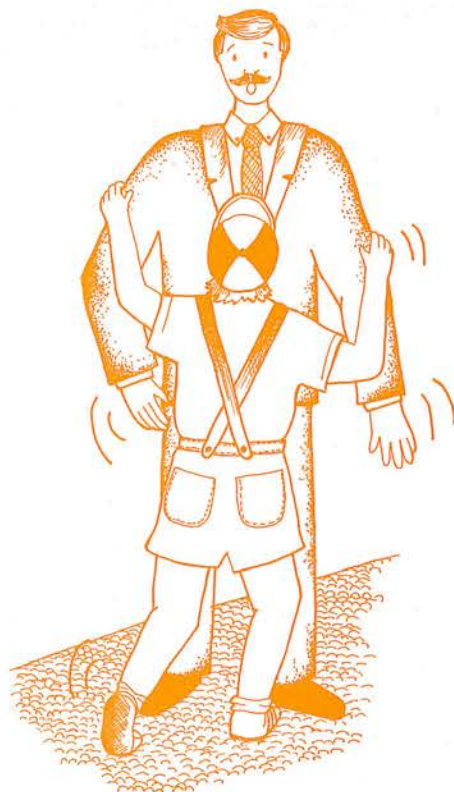
Vetrček je po najbližji potki stekel na pločnik, saj je pravilno sklepal, da mu Leni Peter in njegovi na obljubljenem pločniku res ne bodo storili kaj žalega. Vendar se je naš Vetrček tokrat močno uštel. Z nezmanjšano hitrostjo je še naprej tekkel po pločniku, se spretno umikal sprehalcem, zasledovalci pa so še s povečanim tempom tekli za njim. Ubežnik je že pritekel do začetka ulice, v kateri je stanoval. Tedaj pa je Leni Peter začel kričati na vse grlo:

»Primate tatu! Primate tatu!«

Vetrček je bil samo za desetinko sekunde nepreviden in že se je z vso silo zaletel v nekega starejšega možaka. V hipu sta padla na tla, kot pokošena snopa. Vetrček se niti ni še dvignil, ko sta bila Drog in Leni Peter že pri njem.

»Tako, capin!« ga je ves zadihan počastil Leni Peter. »Sedaj pa z nami!«

Vetrčka je beg tako utrudil, da sploh ni nudil nikakršnega odpora, ko sta ga Drog in Leni Peter grobo prijela pod pazduho in ga počasi odvedla proti parku. Kmalu so se jim pridružili še

ostali maratonce, razen Trepetalčka, ki je ves bled in neskončno zadihan obsedel na betonski ograji.

»Zaslužiš, da bi ti jih pošteno naložili!« je zarobantil Leni Peter, ko so se vrnili v avtobus.

»To ni poštena borba!« je počital Vetrček. »Na cesti si vpil za menoj, da sem tat. Tega tebi še

nisem rekel, čeprav je res, da nam hočeš ukrasti škatlice!«

Leni Peter je besno udaril po volanu. »Dovolj je pridige. Boš že povedal, kje je roba, ali ne!«

Mali zapornik si je obrisal potno čelo in počasi dejal: »Saj sta že Kitara in Borut povedala v kolibi, da imam škatlice doma!«

»Tega enostavno ne verjamem!« je odločno odkimal Leni Peter. »Če bi bilo še dovolj svetlo, bi pregledali ta avtobus, tako pa... Torej, kje je roba?«

»Pri meni doma!« je hladnokrvno ponovil Vetrček.

»Dobro, prijateljček, torej boš skupaj z menoj prespal tukaj!« je končno-veljavno odločil Leni Peter.

»Kaj pa moji starši?« je pobaral ponovni ujetnik.

»Poslal sem Trepetalčka, da te bo doma opravičil do jutri. Višja sila, pač!«

»Tako. Vsi pojdite sedaj lepo domov in se dobro naspite!« je odločil Leni Peter. »In zunaj dobro zastavite avtobusna vrata, da jetniku slučajno spet ne bi prišel na misel kakšen veličasten beg!«

Dečki so ubogljivo zapustili avtobus, le Drog, ki je šel zadnji, je povprašal; »Torej boš ti tudi prespal tukaj?«

Leni Peter je živahno pokimal: »Saj veš, človek nikoli ne ve!«

»Kdaj pa naj pridemo jutri?«

»Navsezgodaj!«

Družina se je nato porazgubila po domovih, Vetrček in Leni

Peter pa sta molče zaspala. Zbudil ju je Drog, ki se je vrnil že ob prvem svitu.

»Zdi se mi, kot da še sploh ne bi zaspal!« se je nelagodno pretregnul Leni Peter.

»Saj si naročil, naj se zberemo navsezgodaj!« se je osramočeno opravičeval dolgin.

Drug za drugim so nato prišli še ostali ugrabitelji. Kar takoj so se lotili preiskave v avtobusu.

Vetrček se je že veselil, da ne bodo našli ničesar, saj so iskali povsod drugje, samo ne v bližini voznikovega sedeža. Slednjič pa je Drog velel Vetrčku, naj vstane.

»Prav takšen sedež je dovolj širok za skrivališče!«

Vetrček je ubogljivo vstal. Drog je potresel sedež in sedežna blazina je v velikem loku padla na tla.

»Našel sem skrivališčel!« je veselo zaklical, ko je ugledal kovček.

Leni Peter je prevzel kovček, molče ošvrknil besnega, a nemočnega Vetrčka in pomignil pomagačem, naj zapuste avtobus.

»Zastavite vrata, da nam ne bo sledil!« je še ukazal. Vetrček je bil besen, žalosten in razdražen. Prav zakleto, je mislil pri sebi, da ni sedaj nikogar naših. Onemoglo je sedel na izropani sedež, ko je zaslišal Kitara, kako glasno brunda in odmika kol.

»Si torej le prišel?« je povprašal Vetrček zaprepaščenega rešitelja.

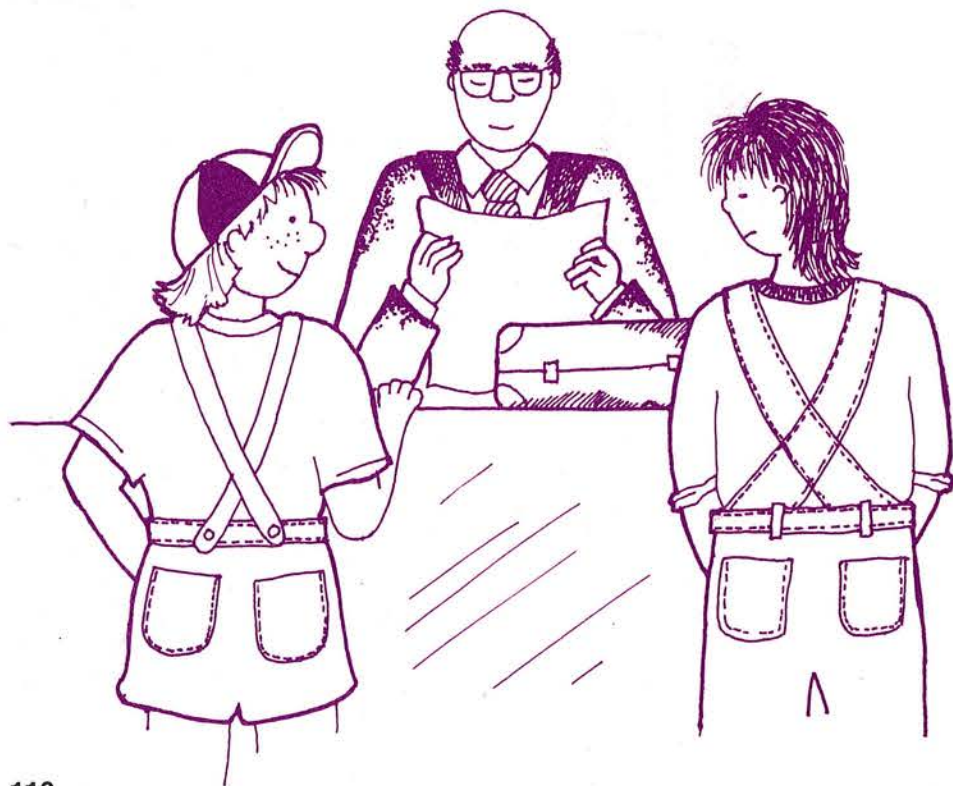
»Kaj pa je s teboj, Veter? Pribnesel sem še nekaj škatlic!« je rekel Kitara čez čas, ko si je opomogel od prvega presenečenja.

Vetrček mu je natančno razložil večerne in jutranje zgoode in nezgoode. »Sedaj pa bi bilo najpametneje, da bi obiskal vse naše zbiralce in jim razložil, kaj se je zgodilo. Zabičaj pa jim, naj nikar ne razlagajo o papirju, ki je v podlagi ukradenega kovčka!«

»Seveda ne, pipa nabasana!« je odvrnil Kitara. »Saj je to vendar naša edina rešilna bilka!«

8. NA KONCU JE VEDNO KONEC

Naslednji dan so prišli otroci že navsezgodaj v šolo. Kako tudi

ne, saj se je prav tega dne končalo veliko filumenistično tekmovanje. Učenci obeh šol so se zbrali v veliki šolski dvorani. Za veliko mizo so sedeli učitelji, ravnatelj in častni gost, predsednik mestnega filumenističnega društva. Predsednik je v svojem govoru po stari, dobri navadi najprej vse pozdravil, potem pa pozval predsednika tekmujočih ekip, naj prineseta zbrane škatlice.

V dvorani je vladala grobna tišina, ko sta Vetrček in Leni Peter počasi in kar nekoliko slovesno prihajala pred komisijo. Vetrček sicer praznih rok, vendar radostno, saj je videl, da nese Leni Peter škatlice v njihovem kovčku.

»Kot vidite,« je napihnjeno začel Leni Peter, »smo zmagali, saj nasprotnik nima niti ene škatlice. Nagrada je torej naša!«

V dvorani je završalo, vendar pa je ravnatelj takoj utišal male prepirljivce.

Vetrček je tedaj, ko je filumenistični predsednik že prevzel kovček, mirno rekel: »Ta kovček je naš. Prav tako smo tudi škatlice, ki so v njem, zbrali mi!«

Leni Peter se je domišljavo namrdnil: »Dokaži!«

»Prosim, če odprte kovček,« je rekel Vetrček predsedniku, »in pogledate v podlago!«

Predsednik je to takoj postoril in privlekel na dan list papirja. Nato je glasno prebral pisanje.

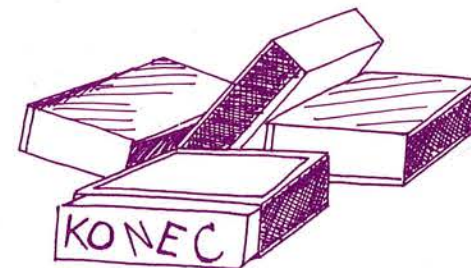
»Torej vidite, da sem govoril resnico!« je zmagoslavno dejal Vetrček.

»Torej ste pošteno zmagali in tudi nagrada je vaša!« je Vetrčku prvi čestital predsednik, nato pa še ostali.

Lenemu Petru niso privoščili niti besedice, tako da se je s povešeno glavo vrnil v dvorano.

Vetrček je ob prejemu nagrade zaprosil ravnatelja za besedo. Nato je glasno dejal: »Kljub vsemu mislim, da nam bo ena miza za namizni tenis zadostovala. Drugo pa poklanjamo nasprotni ekipi!«

Učenci so navdušeno zaploskali in huronsko odobravanje se je slišalo daleč preko šolskega dvorišča. Lenemu Petru pa je bilo neskončno nerodno in komaj je prikrival solze, ki so mu vztrajno silile v oči.

France Prešeren

Strunam

Strune, milo se glasite,
milo, pesmica, žaluj;
srca bolečine skrite,
trdosrčni oznanjaj:

Kak' blede mi moje lice,
kak' umira luč oči,
kak' teko iz njih solzice,
ki ljubezen jih rodi;

od željá kako zdihuje,
po nji hrepeni srcé,
kak' mu je veselje tuje,
kak' od sreče nič ne ve;

kak' s seboj me vedno vleče,
koder hodi, njen obraz,
kak' obličje nje cveteče
v srcu nosim vsaki čas;

in kak' ve, ki bi nje hvalo
rade pele zanaprej,
ak' se ne usmili kmalo,
mor'te utihniti vekomej!

Te in take ve nosite
tožbe, strune, tje do nje,
ako mor'te, omečite
neusmiljeno srce!

8. FEBRUAR SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Zamujeni snežak

Nekje je med visokimi hišami dvorišče. Tja skoro nikoli ne poseže sonce. Zato ga tudi včasih do pomladi in še čez pokriva debela odeja snega. Včasih celo še takrat, ko drugje že zelenijo travniki in žgolijo ptičke. Blizu tega dvorišča bivajo trije zmrzljivci, majhni lenuščki - strahopetci. Pravzaprav niso zmrzljivci, le zebe jih rado. Tudi lenuščki niso, le delo jim ne diši. In končno tudi niso bojzljivci, samo strah jih je včasih.

Pa tile strahopetni, zmrzljivi lenuščki nekoč le sklenejo, da napravijo snežaka, dokler je še snega na dvorišču na pretek. Kajti — tako jim pravijo tisti, ki se ne bojijo mraza — drugje

snega še za drobceno kepo ni več! Obujejo se torej trije narobe junaki v visoke škornje, oblečejo se v debele suknjiče, glavo si pa ovijejo s toplo ruto, povrh si pa nataknejo še tako veliko kučmo čez ušesa, da jim je videti od vsega obraza le kos nosu in nekaj oči...

Tako opremljeni za najtršo zimo se torej ti trije zmrzljivi in lenobni strahopetci napotijo na dvorišče delat snežaka.

Toda tam ne zdržijo niti pol hipca, kaj šele, da bi začeli delati snežaka. Prvi otiplje s tremi prsti sneg in že zavpije: »Mama,

mama, na pomoč, prsti so mi že zmrznili!» In jo kajpak že urnih krač ucvre v hišo za toplo peč. Drugi zajavka, ko da mu derejo kožo: »Ata, ata, na pomoč — nos mi je samo še ledena sveča!« Pa jo popiha za tistim z »zmrznjenimi prsti«. Tretji pa ne zine ne bev ne mev in jo kar brez besed ureže za onim, ki ima že »nos kot ledena sveča«... Doma pa vsi —

brž v posteljo pit toplega čajčka, da ne zbolijo...

Potem pa spet čakajo nekaj dni, da se stopli toliko, da lahko začno delati snežaka. Končno se res toliko otopli, da se »junaki« ohrabrijo in se spravijo na delo.

Toda tedaj snežaka že nimajo več iz česa napraviti — sneg je medtem namreč že pobralo do zadnje krpice...

NATEČAJ ZA NOVE GALEBOVE NASLOVNICE

Uredništvo Mladinske revije Galeb razpisuje natečaj za nove naslovnice v jubilejnim, 35. letniku 1988-89 na temo: GALEB, 35 LET MED ŠOLARJI.

Natečaja se lahko udeležijo vsi učenci in dijaki slovenskih osnovnih in nižjih srednjih šol v Tržaški in Goriški pokrajini ter učenci, ki obiskujejo slovenski pouk v Beneški Sloveniji in Kantski dolini.

Izvirne risbe, v katerikoli tehniki, z vidnim napisom GALEB in v pokončnem formatu 24 x 33 centimetrov, morajo udeleženci natečaja poslati na Uredništvo Galeba najkasneje do 31. marca 1988. Na hrbtno stran izdelka morate napisati geslo ali naslov risbe, ga potem prepisati na ovojnico, v katero je treba zalepiti list z osebniimi podatki: ime, priimek, razred in ime šole, ki jo obiskujete.

Izdelke bo ocenila komisija in določila osem za objavo. Risbe, ki ne bodo odgovarjale temi natečaja, bo komisija zavrnila. Sklepi komisije so nepreklicni.

Osnutkov Uredništvo ne bo vračalo. Zmagovalci prejmejo knjižne nagrade, njih imena pa bodo objavljena v zadnji letošnji številki Galeba.

zapijmo
veselo

Klobuček

Janez Bitenc

Ilustr. Jelka Reichman

TAKŠNEGA KLO-BU-ČKA, KI GA JAZ I-MAM,
NI NI-KJER NA SVE-TU, NI NE TU NE TAM.
ČE SE Z NJIM PO-KRIJEM SE MI VSE SME-JI,
DO-BRO ME PO-GLEJTE, SMEJTE SE ŠE VI.

PREPOGLJIVKA

Vera Poljšak
ilustr. Magda Tavčar

PREPOGNI PO OZNAČENIH ČRTKASTIH ČRTAH.
KAJ BOŠ DOBIL? POTEM VSE POBARVAJ.

Naša maškarada

DA BI PUSTA
 PROSLAVILI,
 SMO SE VSI
 NAMAŠKARALI.
 VSE SMO NASE
 NATAKNILI,
 KAR PO HIŠI
 SMO POBRALI,
 SMO SI BRKE
 NAREDILI,
 LICA RDEČE
 NAPACKALI,
 SE PO TRGU
 ZAPODILI, —
 JOJ, KAKO SO
 V NAS ZIJALI!
 A NIHČE
 NAS NI SPOZNAL,
 ŠE NAŠ MUR
 SE NAS JE BAL!

PRAZEN SOD VOTLO DONI

PRI BLAGAJNI SE SREČATA BAKREN NOVEC IN VE-
 LIK BANKOVEC.

»ČE SE SKOTALIM NA KAMNITA TLA,« SE POHVALI
 KOVANEC, »ZAŽVENKEČEM, KOT BI BIL SKOVAN IZ SU-
 HEGA ZLATA.«

»JAZ PA,« MU MIRNO ODVRNE BANKOVEC, »SE
 DOTAKNEM TAL NARAHLO KOT GOSJI PUH, DA ME
 NIHČE NE SLIŠI.«

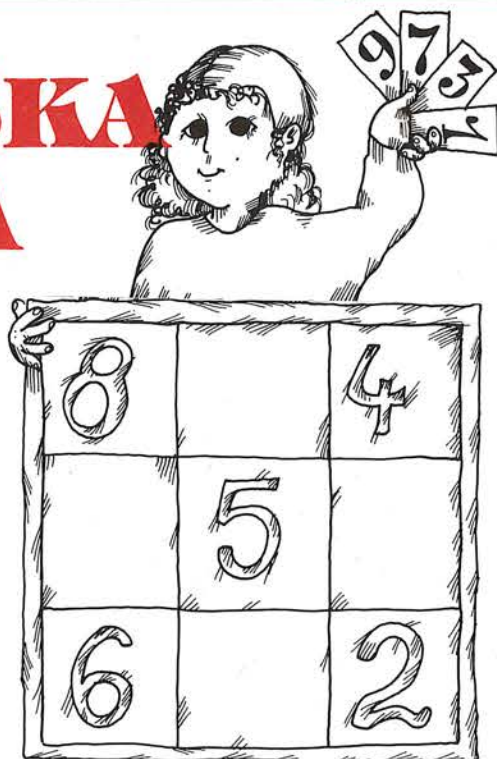
Kaj se bo prikazalo?

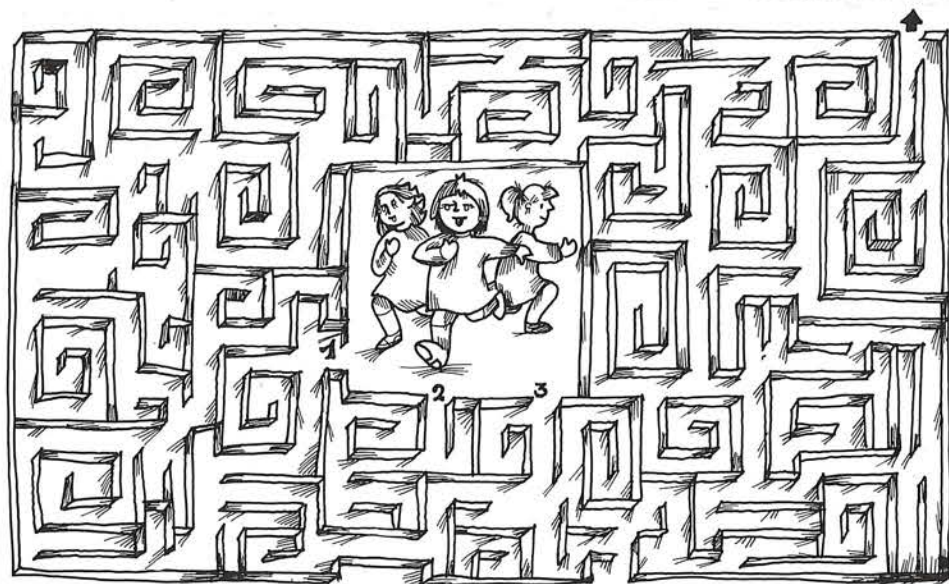
Potegni ravne črte od pike 1 do pike 28.

RAČUNSKA UGANKA

ŠTIRI ŠTEVILA, KI JIH KAŽE
DEKLICA, VPIŠI V
PRAZNA POLJA TAKO, DA
BO VSOTA Z ŽE
VPISANIMI ŠTEVILI,
VODORAVNO IN NAVPIČNO,
VEDNO ENAKA 15.

LABIRINT

POMAGAJ DEKLICAM K ZGORNJEMU OZNAČENEMU IZHODU

FIŽOLČKI

Vida je imela nadvse rada fižolčke. Gladila jih je, da so se razbežali po mizi, in jih suvala, da so se veselo kotalili drug čez drugega.

»Le glej, da ti ne bodo padli po tleh!« jo je svarila mama.

»Da, mama.«

»Pa da jih ne boš pohodila!«

»Pazila bom, mama!«

»Pa da jih boš pospravila nazaj v vrečko, vrečko pa dala nazaj v omaro!«

»Bom, mama,« je obljubila Vida. Tako rada je imela fižolčke, da je bila zanje pripravljena marsikaj obljubiti.

Mama je odšla po opravkih, Vida pa se je počasi začela dolgočasiti, saj premetavanje fižolčkov le ni tako strašno zanimivo. Tuhtala je in tuhtala in na koncu si je izmislila. En fižolček si je dala v levo uho, drugega v desno, en fižolček v levo, drugega v desno nosnico.

»Vida! Pridi!« je zaslišala kot od daleč. Otroci so jo klicali z dvorišča.

»No, se bom raje ven šla igrat!« je rekla Vida.

Izvelkla je fižolček iz levega ušesa, pa fižolček iz desnega ušesa. In zdaj je čisto lepo slišala, kako je kličejo in vabijo otroci: »Vida! Vida! Pridi!«

Fižolčke je stresla v vrečko, vrečko postavila nazaj v omaro. Do večera so se otroci igrali med dvema ognjema. Vida pa je čisto pozabila na fižolček v levi in na fižolček v desni nosnici.

Ko se je zvečer spravljala spat in si je umivala obraz, se je vprašala:

»Zakaj me nos tako boli?«

In ko sta ji mamica in očka dala poljubček za lahko noč, je zajavkala: »Au!«

»Te kaj boli?« je vprašal očka.

»Je kaj narobe?« je vprašala mamica.

»Nos, nos me boli,« je povedala Vida.

»Si kje padla?« je vprašala mamica.

»Te je kdo mahnil po nosu?« je vprašal očka.

»Ne, ne, nič ni.«

»Si prehlajena.«

»Ne, nisem prehlajena.«

Mama je potipala Vido po nosu, čisto narahlo:

»Mehek nosek imaš, gotovo lažeš,« se je pošalila Vidi se je zazdelo, da je v resnici prav nič ne boli. Zlezla je v posteljo in se pokrila z odejo čez glavo.

Zajokala je sredi noči. Bolelo jo je in bolelo, tiščalo, kot da ji bo zdaj zdaj razgnalo glavo.

»Kaj imaš v nosu?« sta pritekla mamica in očka.

»Fižolčka, dva majhna fižolčka!« je jokala Vida.

»Kako pa sta prišla v nos?« je hotel vedeti očka.

»Ni važno,« je rekla mama. »Važno je, da zdaj sploh nista več majhna!«

Očka je vzel pinceto in skušal potegniti fižolček Vidi iz nosu. Pa ni šlo.

Sredi najtrše, najbolj črne noči sta očka in mamica prihitela z Vido v ambulanto. Oh, kaj sta tam zagledala, to ni da bi govoril. Zdravnik je s krampom v roki pravkar obravnaval pet majhnih fantkov in šest majhnih deklic.

»Ne dajo in ne dajo miru, ti otroci,« je rekel zdravnik. »Neprestano si kaj vtikajo v nos.« Pokazal je na dečka, ki mu je pravkar potiskal kramp v levo nosnico. »Tale deček je, na primer, vtaknil v

2. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Na 23 tisoč kvadratnih metrih površine so razporejeni razstavniki prostori raznih domačih in tujih tvrdk, ki razstavljajo svoje izdelke. Tu vidimo jugoslovanski paviljon, v sredini kraljuje senčnik, ki nas opozarja na zagrebško univerziado 87.

4. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Na razstavi je bogato prikazana obrtniška dejavnost raznih držav in dežel, kot na primer izdelki iz dežele Furlanije-Juljske krajine.

6. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Zanimivost zase je bila leta 1987 razstava rastlin, ki jih gojijo samo v vodi. Posebne vaze so napolnjene z glinastimi kroglicami in vodo in v njih rastline lepo uspevajo, kot bi bile v zemlji. Z njimi krasimo predvsem notranjost naših hiš.

8. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Koroška je prikazala predvsem lepote svojih dolin in jezer. S čudovitimi slikami nas je vabila, naj jo obiščemo. Seveda ni majkalo obrtniških izdelkov in športne, predvsem zimske opreme.

1. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Gorica je bila že od nekdaj važno prometno in trgovinsko stičišče, kot nekakšna vrata med vzhodom in zapadom. Leta 1974 so prav tu prvič odprli Goriško blagovno razstavo, ki žanje vsako leto velik uspeh. Na sliki: vhodno dvorišče razstave.

3. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Posebni del razstave je posvečen športni opremi. Na sliki vidimo kajake, ta šport je zadnje čase postal zelo privlačen, lokostrelsko opremo in mizo za namizni tenis.

5. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Tudi iz daljne Mehike so do nas priromali njeni obrtni izdelki. Predvsem očara živahnost barv in oblik.

7. GORIŠKA BLAGOVNA RAZSTAVA (ES-POMEGO) — Na razstavi današnjih dni ne more manjkati pripomočkov moderne vede: informatike. Na sliki: vrsta majhnih osebnih računalnikov.

2. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Pogrebni sprevod se vije po
Doberdobu in bližnjih zaselkih. Pogrebne
obrede vodi bonsignor Kosič v sprem-
stvu drugih dostojanstvenikov, ki mu po-
magajo.

4. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Lovreta pridejo počastiti in ga
spremljajo na zadnji poti tudi iz tujine.
Na sliki: »visoki dostojanstveniki« iz Be-
ljaka.

6. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Lovretov ded vozi babico v
otročkem vozičku.

8. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Ko se spušča mrak, doseže pri-
reditev svoj višek in istočasno tudi ko-
nec. Lovre žalostno izgine v plamenih,
medtem, pa se že rojeva nov Lovre, ki
bo prišel na vrsto drugo leto.

1. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Največja pustna prireditev na
doberdobskem Krasu je na pepelnično
sredo, ko zažgejo Pusta. Ta običaj že
vrsto let privabi mnogo gledalcev. Iz
vseh okoliških vasi se zberejo »žalujoče
sirote«. Na sliki: venec sovodenjske kla-
pe.

3. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Pusta, ali strica Lovreta, kot
mu v Doberdobu pravijo, položijo na
pare in ga med glasnim jokanjem nosijo
od gostilne do gostilne, v katerih si žalu-
joči ostali preganjajo žalost.

5. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Prva za Lovretom stopata objo-
kana žena in brat.

7. POGREB STRICA LOVRETA V DOBER-
DOBU — Sredi vasi prebere bonsignor
Kosič Lovretovo oporoko. V svojem go-
voru poda šaljivo kroniko vsega, kar se
je med letom zgodilo v vasi. Na koncu
podeli častna priznanja gostom.

nos bučno semenko. Pozabil je nanjo, jasno. Zdaj mu je zrasla v
nosu velika rumena buča. Kako jo dobim ven?»

»Jaz pa imam fižolčke! Boliiii!« je zajokala Vida.

»Nič ne jokaj, deklica,« je rekel zdravnik. »Spopadel sem se že
s fižoli, ki so zrastle pet metrov visoko. Poglej, tisti deček v kotu. V
nos si je vtaknil majhen storž. Kaj mu je zraslo iz nosu? Ne ena
smreka, osem smrečič naenkrat! Toliko da se še veverice niso pri-
tekale krmit! O, ta bo drugič premislil, preden si bo spet potiskal
storže v nos!« je zdravnik junaško zavihтел svoj kramp. »Da o repi, ki
raste nekaterim iz ušes, sploh ne govorim. Pa ravno sredi noči se
spomnijo, naj jo poruham. Pred tem že cel teden v šoli niso ničesar
slišali, pa jih ni nič motilo. Ko pa sredi noči ne morejo prisluhniti
svojim sanjam—kako neki, ko se jim je repa razrasla v ušesih—pa
začnejo jokati in klicati na pomoč.«

Vida je čakala in čakala. Medtem ko je zdravnik ruval neprevid-
nim fantkom in deklicam buče, smrečice, sončnice, živo mejo, nekaj
lesk in manjših topolov iz levih in desnih nosnic in pulil repo iz ušes,
sta Vidina fižolčka veselo rasla, pognala lističe in že razmišljala,
kako se naj začneta ovijati. Kako zelo je to Vido bolelo.

Vida si je pošteno oddahnila, ko je pogumni zdravnik obračunal
s strašnima fižolčkoma.

»Rešil ti je življenje!« sta iz sebe venomer ponavljala očka in
mamica!

Franjo Francič

Zimska

Gospa zima, v led in sneg se je odela,
kar naenkrat iz dežele daljne je priletela.
Lasje se ji leskečejo v srebru, plašč tkan z biseri,
hladen dih, topel šal, kako ogenj prijetno v kaminu zagori.

Petica po pomoti

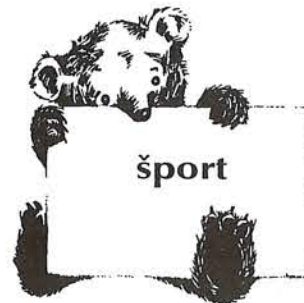
Če verjamete ali ne, nekdanje šole so bile hude. Gorje, če vrstice niso bile popisane enakomerno! Računski kupčki so morali biti do milimetra natančno razporejeni pa seveda tudi izračunani pravilno.

Imeli smo poseben predmet, ki se mu je reklo lepomisje. V njih ni smelo biti drugega kot sama lepota.

V mojem zvezku pa je je bilo prav malo. Črke so mi uhajale iz črt in se na koncu vrste valile navzdol. Listom so se delala ušesa, kot je učiteljica imenovala majhne zavihke, in tudi kaka nepotrebna sled črnila se je večkrat potegnila čeznje. Še dveh ojev nisem mogla napisati enako, kje da bi si bili vsi podobni!

Za svoje slabo delo sem prejela tudi podobno plačilo. To je bila trojka, ki je nisem bila nikdar vesela. Sanjala sem o štirici. Nekoč pa se je zgodilo, da sem dobila pet. Ne verjamem, da so bile črke kaj lepše, le učiteljica je bila boljše volje. Vseeno sem bila petice noro vesela. Na poti domov sem vsakih nekaj metrov potegnila iz torbe zvezek in si jo ogledovala. Zelo me je oviral dežnik, ki sem ga imela tisti dan s seboj, deževalo pa že zdavnaj ni več. Na svojih postajah sem ga polagala na tla ob torbo. Domov pa sem prišla brez njega. Spoznanje, da sem ga izgubila, mi je zagrenilo vse veselje nad najlepšo oceno. Nikomur je nisem pokazala. Naslednji dan tudi dežnika nisem nikjer našla, čez nekaj dni pa sem že poslušala dolgo pridigo, da sem za škodo pri hiši in da ne bo nikoli nič iz mene.

Učiteljica mi je v zvezek spet pisala trojke, nikdar me ni pohvalila, jaz pa sem še naprej sanjala o štiricah. Naj sem se trudila, kolikor sem se mogla, dobila sem jih bore malo.

Mario Šušteršič

Obisk priznanega šahovskega mojstra

Ivo Bajec, šahovski mojster in član Svetovne šahovske zveze, danes časnikar v športnem uredništvu ljubljanskega radia, priznan komentator in eden najmočnejših šahistov v Sloveniji, se je rad odzval vabilu in decembra obiskal slovenske osnovnošolce na šoli "Oton Župančič" pri Sv. Ivanu. Za srečanje Iva Bajca s slovenskimi šolarji je dalo pobudo združenje staršev pri Sv. Ivanu in to srečanje je bilo za marsikoga pravo doživetje

Najprej je simpatični Ivo Bajec zbranim malim šahistom obrazložil nastanek te lepe, starodavne, kraljeve igre. Prvotno je bil šah "vojna igra" in se je imenovala "čaturangu". Kasneje so jo prevzeli Perzijci in jo preimenovali v šah, kar pomeni kraljeva igra. Potem je Ivo Bajec zbranim učencem pokazal več načinov igre in razne

otvoritve. Šolarje pa je najbolj "začaral" tedaj, ko je z njimi igral na eni deski "na slepo". Kar nemogoče se jim je zdelo, da lahko kar tako, brez šahovnice, igra in se spomni na vse svoje in nasprotnikove poteze.

Za zaključek srečanja z mladimi šahisti pa je Ivo Bajec zaigral simultanko proti petnajstim nasprotnikom, katerim je med igro tudi popravljaj napačne poteze. Dve uri, kolikor je trajalo srečanje, sta hitro minili, tako da so morali vse tekme "prekiniti". Ivo Bajec pa je obljubil, da bodo igro nadaljevali kdaj drugič, kadarkoli ga bodo hoteli imeti šolarji v svoji sredi.

Po dopoldanskem obisku na šoli "Oton Župančič" pri Sv. Ivanu se je Ivo Bajec popoldne udeležil zadnjega kola šahovskega turnirja v okviru osnovnošolske olimpia-

de, ki je bilo v Borovem športnem centru na stadionu "Prvi maj".

Gost iz Ljubljane se ni mogel načuditi takemu velikemu številu mladih šahistov. Turnirja se je namreč udeležilo nekaj nad sedemdeset šolarjev.

Ob zaključku svojega obiska med mladimi šahisti je Ivo Bajec izrazil mnenje, da bi

morala kaka osnovna organizacija prevzeti skrb za šahovsko igro, razviti plodno šahovsko dejavnost med šolarji. Ker je za to igro tako veliko zanimanje, bi bilo treba večkrat prirejati razne turnirje in podpreti delo Športne šole Trst, da ne bi ostalo le pri enem samem šahovskem turnirju na leto.

Franjo Frančič

Ilustr. Leon Kopon

Smučarski as

Niko Grafenauer

Ilustr. Bine Rogelj

**Strah ima strašno velike oči,
a strahovidne.
Vidijo same take reči,
ki so drugače nevidne.**

**Včasih je strah od strahu
čisto brez vsake moči.
Takrat se ves rdeč od sramu
sam sebi strašno smeji.**

**Najbolje vidijo v črni temi.
Takrat je strah najbolj strah.
Zato na vse kripelje na varno beži
s svincem v nogah.**

**Kadar se strah čisto malo boji,
je preplašen,
a kadar vse v strahu drži,
je strašen.**

STRAH

Sredi decembra je zapadel prvi sneg. Otroci iz bloka so se ga razveselili. Na dan so privlekli sanke in smuči, tisti pa, ki so bili brez njih, so se drsali na torbicah. Ves ta živžav se je odvijal na hribu za blokom.

Od otrok sta imela prave smuči samo mali Peter in Andrej. Oba pa nista bila kaj prida smučarja. Mali Peter ne bi bil mali Peter, če ne bi se hvalil na vse pretege z vrha hriba:

»Vam pokažem smuk. Boste videli, kaj je smučarski as.«

»Peter, ne, kar naravnost, vse kosti si boš polomil,« ga je svarila Marjanca.

»Kaj, samo glejte!« je malemu Petru še bolj zrastle greben.

Pripel si je smuči, se sklonil v nizko držo in se spustil naravnost po hribu, z veliko hitrostjo.

»Buf! Tresk! Bum!« je naredilo ob vznožju hriba pri smrečici. Smuči so se mu zapletle tako, da

jih ni mogel sneti. Otroci so poklicali hišnika Novaka, da je pomagal malemu Petru na noge.

Že drugi dan je mali Peter prišepal z mavčno oblogo na nogi. Bila je bolj bela kakor sneg.

»Kaj je smučarski as,« so ga zbadali otroci.

»Kar zabavajte, boste že videli prihodnjo zimo!« jih je zavrnil mali Peter.

Marij Čuk

Pesmi, pravljice in zgodbe

Zakaj bi bili vedno žalostni, tudi če smo starejši za eno leto? Nobenega vzroka nimamo za to. Novo leto bo brez dvoma tudi tako veselo in življenja vredno, čeprav bodo letos prav tako vojne, nesreče, revščina in lakota, ki pestijo mnoge predele našega planeta. A kaj hočemo — ljudje smo taki, da nočemo živeti v miru, se nočemo prijateljiti z drugimi ljudmi. Mogoče pa je prav pesem tista, ki nas odvrča od vseh skrbi in žalosti. Ko pojemo, pozabimo na senčne strani in se vsaj za trenutek sprostimo in veselimo. Zato bi vsem učencem in učiteljem svetoval, da si ogledajo zadnjo knjigo **Janeza Bitenca KAM BARČICA KAM**. V njej bomo ob prelepih barvnih ilustracijah **Walterja Grudine** našli note za spevne viže, duhovita besedila, ki jih bodo najmlajši radi prepevali. In to je seveda pomembno in lepo.

V tej rubriki smo že večkrat spregovorili tudi o zbirki »**Pravce iz Benečije**«. Poudarili smo pomen drobnih knjižic, v katerih se

skrivajo pravljice, ki so nastale pred davnimi leti med našimi beneškimi rojaki. Ko te knjižice vzamemo v roko in jih prebiramo, odkrivamo del naše slovenske zgodovine in se poglobljeva spoznavamo z vso močjo ljudskega izročila, ki še vedno trdno živi med Benečani, čeprav so bili dolgo let odrezani od slovenskega narodnega telesa. Zelo pomembno je torej, da se, čeprav preko pravljic, približamo našim rojakom, ki delijo z nami isto življenjsko usodno, če ne še hujše. Zato kar pridno v knjigarno in vprašajte po štirih novih knjigah z beneškimi pravljicami. Te knjižice so **Modri pastir**, **Lakota in veverica**, **Nehvaležni volk in modra lisica** pa **Nevarni tovor**.

In za konec še sproščeno branje, ki ga predstavlja knjiga **BUDILKA ZA GRILICO** pisatelja **Janeza Švajncerja**. Gre za prikupne zgodbe iz vsakdanjosti malega dečka Aleša in njegove vrstnice Maje pa kakšnega njunega posebno dobrega prijatelja...

MED POČITNICAMI SEM SE OD SRCA NAKROHOTAL

Zgodilo se je poleti za našo hišo. Tam imamo raj.

To je baraka. Zanj smo "nakupovali" material, potem zbijali deske in jo zgradili. Vsak dan smo se pri delu utrudili, pa se tudi veliko nasmejali.

Nekega dne, ko smo bili že močno utrujeni, ko smo se že skoraj skregali med seboj, se je približal moj sošolec Massimo. V šoli ni priljubljen, ker je skopuške narave. Ko ga je moj prijatelj Marko Adami zagledal, se je iz njega začel norčevati. Takrat smo se vsi začeli na glas smejati. Padel sem na tla. se prijel za trebuh in malo je manjkalo, da se nisem polulal. Tudi drugi so se smejali. Zdaj ne vem, ali zaradi mene, ali zaradi nastale situacije.

Sape mi je skoraj zmanjkovalo in od smeha so mi v oči prišle solze. Takrat sem se zavedal, da lahko jočeš od smeha.

Nikoli ne bom pozabil, kako sem se tisti dan nakrohotal, čeprav vem, da ni bilo lepo, ker smo se smejali sošolcu, ki nam ni ničesar storil.

Niko Preschern
Ul. Vittorio Veneto, 42
TRBIŽ

NEKAJ MISLI O BOŽIČU

V šoli smo govorili o božiču. Vsi nestrpno pričakujemo ta velik praznik. Nekaterim pomeni božič veseljačenje, dobro hrano in priložnost za nakupovanje. Božič pa ni vse to.

Božič pomeni, da se naša družina združi pri mizi in vsi smo srečni in veseli. A ni za vse tako. Ko prižgem televizijo, vidim ljudi, ki se še vojskujejo. V mojem srccu ni miru.

Nataša, Elena

Na štalci piše: "Mir ljudem na zemlji". Torej božič pomeni tudi mir. Vsi ljudje bi hoteli, da bi na svetu bil mir, a ni tako. V raznih državah, kjer divja vojna, so sklenili, da se vsaj za božični čas ne bodo pobijali. Ko bi to vedno trajalo.

Martina, Federico

Božič pomeni ljubezen. Ljubezen do bližnjega, do ostalih ljudi, sirot, do vseh, ki so potrebni tople besede. Izkretno si želiva, da bi ljubezen prešinila tudi tiste ljudi, ki hočejo, da se narodi med seboj bojujejo.

Serena, Ksenija

Babica je pripovedovala, da so se nekoč ljudje veselili božiča, dandanes pa veseljačijo, a ne vsi. Pri nas se za praznike družina zbere v dnevni sobi. Seveda ne smejo manjkati dedki in babice. Skupaj obeduje-

Tokrat sem dobil ogromno pisem in znanjšel sem se v velikih škripcih. Vseh dopisov ne morem objaviti, ker je prostor v Galebu omejen. Zato se oproščam vsem mladim dopisnikom, če med objavljenimi pismi ne bodo našli svojega in jih prosim za razumevanje. Preostale dopise bom objavil v prihodnji številki, med tistimi dopisi, ki nosijo isti naslov, pa sem izbral najboljše in na koncu navedel imena tudi tistih dopisnikov, ki so pisali o isti temi.

Urednik

KAKO SMO PRAZNOVALI

Praznovali smo lepo, sedaj prisluhnite kako:

Erik je v osmici bil in se vina je napil.

Saša se je z Erikom igral in petarde med ljudi metal.

Marko jedel je in pil, da se je odebelil.

Pamela je pripravila darila, same prazne škatle je zavila.

Iztok pa se je jezil, ker darila ni dobil.

Micaela je od veselja v zrak skočila, ker je zlato ribico dobila.

Fabio je na tombolo igral, tisoč lir je dal.

Federico žalosten je, ker počitnice so minile že.

Res, lepo nam je bilo, upamo, da bo še tako!

Iztok, Federico, Erik, Marko,
Saša, Pamela, Micaela, Fabio
4. r. »M. Gregorič Stepančič«
SV. ANA

mo in potem se približamo drevescu, kjer nas čakajo darila. Ti so lepi trenutki božičnih praznikov.

Andrej, Dejan
4. in 5. r. OŠ VRH

NA PREDSTAVI ČARODEJA

Pred božičem sem dobil vabilo na predstavo čarodeja Vikija. Predstava je bila v Kulturnem domu v Trstu. Izredno lepo je bilo. Niti prijateljev ni manjkalo. Med njimi so bili vsi tisti, ki sem jih poznal v bazenu, in tisti, ki jih poznam s smučanja.

Skupina čarodeja Vikija nas je kot vedno zelo zabavala, saj takih čudežev ni mogoče videti vsak dan. Očka mi je potem povedal, da se moramo zahvaliti organizatorjem, pristaniškim delavcem, za tako lep popoldan.

Maksi Babič
3. r. OŠ »D. Kette«
SV. FRANČIŠEK

MOJA ŠOLA

Obiskujem osnovno šolo poimenovano po Francetu Bevku. Že devet let je, odkar so jo poimenovali. V to šolo ne hodimo samo Slovenci, ampak tudi Italijani. Na dvorišču je spomenik Francetu Bevku. Srečen sem, ker obiskujem to šolo. Hotel bi, da bi bila najlepša v naši pokrajini. Mislim pa, da je poglavitno, da sem priden učenec.

Francesco Micalessi
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

PREBIRAMO GALEB

Učenci 3. razreda COŠ »Fran Venturini« v Boljuncu prebiramo letos Mladinsko revijo Galeb. V prvem in drugem razredu smo prebirali Ciciban. Prinašala nam jih je gospa Klavdija. Imeli smo ga radi.

Tudi Galeb nam je všeč. V njem so lepo ilustrirane pesmice in zgodbe. Prebiramo jih zelo radi. Zelo lepa je bila pravljica »Čudno jezero«. Radi rešujemo križanke, uganke in rebuse.

Danjel, Samoa, Alessandro, Igor,
Christian, Sandy, Peter, Eva,
Patrick, Manuel, Borut, Irina
3. r. COŠ »F. Venturini«
BOLJUNEC

DRAGI GALEB

V šoli te nestrpnost čakamo, ker radi bremo pesmice, zgodbe in posebno naše spise. Najbolj so nam všeč pesmice. V tretji številki smo jih vse prebrali in točkovali. Zmagala je »Sovja družina«, ker je bila vsem najbolj všeč.

Bližajo se prazniki, zato pošiljamo voščilnico in te lepo pozdravljamo.

Silvia Carboni, Barbara Gropajc,
Andrej Grahonja, Marko Kariš
2. r. OŠ PESEK

PISMO MIKLAVŽU

Rada bi imela žogo, ne za rabo z nogo ampak z rokami, pa torbo, na rami. Trenerko bi rada imela, tako, da bi jo z lahkoto snela. Ne bonbončkov, niti lončkov, ampak Miklavža čokoladnega, da ga bom snedla do koščka zadnjega! Potem še risanko za šolo, in da ne bom z nogo golo, še nogavice in liste za domače kvice. Pa še lep pozdrav, v upanju, da ti bo vse prav.

Jana Pečar
4. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

OŽIVLJAMO STARO IN LEPO

Šli smo si ogledat razstavo starega kmečkega orodja in posode v srenjsko hišo v Mačkoljah. Pred vrati je bil star stisk. Naredil ga je pastir Tone, ko je bil star komaj 15 let.

Na razstavi nas je sprejela gospa Ljuba Smotlak. Pokazala nam je najljubšo igračo, s katero so se igrali otroci nekoč: koruzni storž, kateremu pravimo klebenc.

Vsi smo bili presenečeni, ker si nismo pričakovali take igrače. Sedaj imamo tudi električne igrače.

Marko Bandi
4. r. OŠ MAČKOLJE

Potem nam je gospa Ljuba Smotlak pokazala staro zidano ognjišče. Blizu ognjišča so viseli stari kotli. Na zidu je bil star sklednik. Na njem so bili lončki in stare sklede.

V kotu je bila čevljarška mizica z orodjem in čevljarški stroj za šivanje čevljev. Na nasprotni steni so bile obešene potrebščine za kosce. Videli smo tudi sedlo za osle. Kadar je hodila kmetica z oslom po vodo, je ubogi osel nosil na hrbtu leseno sedlo in mehe polne vode. Večkrat se je ne osla usedla tudi kmetica.

Ivo Sik
4. r. OŠ MAČKOLJE

Na drugi steni je bil velik pleten koš za seno in kovačevo orodje. Prav v kotu je bila oslica, toda ne žival, ampak kamen za brušenje.

Na vratih je bilo obešeno staro šestilo. Rabil ga je kovač za izdelovanje koles za

vozove. Tako ime je dobilo, ker je moral kovač šestkrat začrtati krog.

V naslednji sobi je bil voz za gnoj in za seno. V kotu je bilo mizarjevo orodje. Zraven so bili leseni sodi za vino. Na enem izmed sodov je bil mlin za mletje grozdja. Na tleh sta bila dva gladka okrogla kamna za žveplo.

Aljoša Novak
4. r. OŠ MAČKOLJE

V drugem kotu sta stala čeber in ploh za perice. Ker v starih časih niso imeli pralnih praškov, so perice uporabljale pepel in »perlin«.

Blizu vhodnih vrat so bile razne motike in lesen cepec, s katerim so mlatili žitno klasje. Zraven so stale razne petrolejke, leseno ogledalo in brus za brušenje nožev.

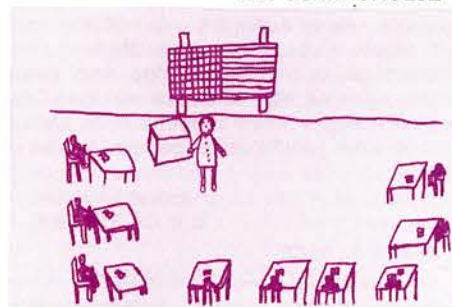
Pri vhodu smo srečali starega gospoda Izidorja. Povedal nam je, da je poznal pastirja, ki je sklesal stisk. Rekel nam je tudi, da je bilo to delo zelo naporno, ker je mačkoljanski kamen strupen, se pravi, da se hitro lomi.

Nataša Riggi
4. r. OŠ MAČKOLJE

Blizu stiska je stal star, rjav plug. Na oknu so bili obešeni šopki suhih rožic. Gospodinje so jih obešale, ker so se bale, da bi prišle v hišo čarovnice. Okrog vratnih podbojev pa so obešale česen.

Gospod Izidor je sodeloval pri pripravi razstave, saj je med starimi vaščani edini, ki pozna mačkoljanska imena za orodje in posodo.

Aljoša Kuzmič
4. r. OŠ MAČKOLJE

MARKO PUNTAR, 2. r. OŠ PROSEK

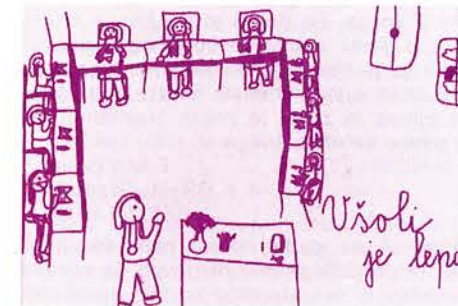
MAMA JE PRIPOVEDOVALA

»Ko sem bila majhna, je mama zjutraj in zvečer molzla krave. Jutranje mleko je ohladila v vedru vode. Potem je dodala še večerno mleko in vse skupaj zllila v velik vrč. Potem sem sama nosila mleko v zbirališče. Tam je bila gospa, ki je sprejemala

mleko. Potem je privozil tovornjak, natovril mleko in peljali so ga v mesto«.

Take opravke je imela moja mama vsak dan.

Igor Kobal
3. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

KAREN KANTE, 2. r. OŠ PROSEK

MIRAMARSKI GRAD

Bili smo v Miramarskem gradu. V gradu je 22 sob. Graditi so ga začeli leta 1856, dokončali pa leta 1871. V gradu smo videli starinsko pohištvo, slike, zbirko ur, dragocene vaze in posodo, lestenez iz češkega kristala in starinsko peč iz črnega marmornja. Poleg gradu je velik park.

Dujan Lista
3. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

VINSKA KLET V MAČKOLJAH

Bili smo v vinski kleti v Mačkoljah. Gospa Cvetka in njen sin Euro sta nam pokazala stiskalnico in razne stroje. Videli smo sode iz posebne plastike in aluminija. Pridelajo 60 tisoč litrov ali 600 hektolitrov vina.

Gospa Cvetka nam je ponudila rulado. Pojedla sem jo, ker mi je bila zelo všeč. Bilo je zanimivo. Tam so imeli tudi dva psička, ki sta mi bila zelo všeč.

Sara Žerjal
3. r. OŠ BORŠT

...Gospa Cvetka in sin Euro sta nam pokazala sode iz nerjavečega jekla in pripravo za analizo vina. Pokazala sta nam tudi stroj za polnjenje in etiketiranje steklenic. Videli smo tudi stroj za pranje steklenic. Potem smo se slikali s prašički in s psičkoma. Tam je bil tudi traktor, ki mi je bil najbolj všeč. Potem smo videli tudi, kako kuhajo žganje. Zelo žal mi je bilo, ko smo se morali vrniti v šolo.

Patrik Vitrani
3. r. OŠ BORŠT

BURJA IN PRVE SNEŽINKE NA KRASU

Bilo je hladno in temperatura je padla okrog ničle. Pihala je burja in nebo je bilo pokrito s temnimi oblaki. Ko sem se zbudil, ni še snežilo. Kmalu potem je začelo naletavati in nato močno snežiti. Šel sem k maši, in ko sem prišel iz cerkve, je bilo že nekaj snega. Še dolgo je snežilo, a snega ni bilo dosti, ker ga je burja odnašala. Ostalo ga je nekaj le pod zidovi in v zavetju.

Popoldne je prenehalo snežiti, a burja je še pihala in zunaj je zeblo. Naslednji dan je ostalo še malo snega ob robu ceste.

Edvin Braini
4. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

Začele so padati prve, bele snežinke. Ker je prejšnjega dne deževalo, je nastala poledica in vse stopnice so bile poledenele. Zunaj je bilo šest stopinj pod ničlo.

Sneg sva tako dolgo pričakovali, da sva s sestro začeli kar skakati od veselja. Kar močno je naletavalo, da ga je zapadlo kar tri centimetre. Vsi smo se veselili, le mama je godrnjala, ker ima rada sonce in morje.

Proti večeru je zapihala močna burja in prenehalo je snežiti. Zjutraj pa je bilo vse ledeno in skoraj nič snega. Sneg pa nas je razveselil, posebno nas otroke.

Marjetica Možina
3. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

Daljša in krajša dopise o močni burji in o sneženju na Krasu so poslali še: Martina Švagelj, Erazem Mulič, Katja Guštin, Elvin Škabar, vsi učenci 4. r. OŠ »A. Gradnik« na REPENTABRU

PRVE SNEŽINKE

Beli hribi, bele stene
vse je zasneženo.
Otroci se kepajo veselo.
Sonce zasije,
sneg se tali,
tiho, potihno
se božič nam bliža.
O snegu in burji v šoli govorimo,
ko tiho, potihno sneg naletava.
Burja potem močno zapiha
in nam pogovor odpiha ...

Erika Milkovič
4. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

MIKLAVŽEVANJE

Letos smo imeli vsi skupaj Miklavževanje v vrtcu. Po prihodu Miklavža z dvema parkeljčkoma so najprej zapeli otroci iz vrtca, nakar je Miklavž začel razdeljevati da-

rila malčkom. Vsakega je nekaj vprašal. Vsi so mu boječe nekaj povedali ali zapeli in mu nazadnje obljubili, da bodo v bodoče bolj ubogljivi.

Potem smo bili na vrsti učenci osnovne šole. Tudi mi smo se predstavili s petjem in recitacijami. Zapeli smo pesem o Cicibanu, učenci drugega razreda pa pesem o Miklavžu. Sledilo je razdeljevanje daril. Tudi nas je Miklavž kaj vprašal, če smo pridni in ubogljivi. Parkeljčka sta imela dosti dela pri razdeljevanju šib.

Za slovo smo vsi še enkrat zapeli. Potem smo oddali darila svojim mamam in odšli v spremstvu učiteljic v šolo.

Erazem Mulič
4. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

DNEVNIK

Pišem dnevnik. Tudi mama piše. Ona piše italijansko. Mama se je naučila govoriti slovensko, ampak pisati ne zna. Svoj dnevnik moram končati pred mamo. Ona je napisala samo štiri vrstice, a jaz sem prej končala s svojim pisanjem. Sami sva doma.

Očka ni doma. Šel je nabirat gobe. Mor-da bo našel kakšnega jurčka. Zvečer bo mama skuhala rižoto z gobami.

Lara Verginella
2. r. OŠ PROSEK

DOMA BOLAN

Niti danes nisem šel v šolo. Zbudil sem se brez glasu. Še včeraj sem mislil, da sem ozdravel, ampak ni bilo tako. Ne bi bil smel iti še ven. Pomagal sem tatkcu. Pospravila sva in kuhala kosilo. Očistil sem tudi solato. Tudi učil sem se. Najprej sem čital knjigo o zmajčkih. Dolgo sem čital. Potem sem naredil računske naloge. Oče je potem šel, a nisem mogel z njim. Če se jutri ne bom počutil bolje, bom šel k zdravniku.

Edvin Bukavec
2. r. OŠ PROSEK

SLABE NOVICE

Ko sem prišel v šolo, mi je Ivana povedala, da je Karen še bolna. Potem je prišla Lara Verginella s svojo mamo. Povedala mi je, da je bolan tudi Edvin. Zelo mi je žal za oba sošolca. Ivana je potem pristavila, da bomo zdaj zboleli vsi. Prišli so tudi ostali sošolci in učiteljica. Naglo smo šli v razred in začeli čitati. Pozabili smo na bolne sošolce.

Matija Umek
2. r. OŠ PROSEK

RDEČI RIBICI

Za praznik sv. Martina mi je babica Anica kupila ribico. Doma imam že eno. Novi ribici sem dala ime Pika. Lanska pa se imenuje Piki. Pika je lepe, rdeče barve, Piki oranžne. Pika je sedaj stara tri mesece, Piki pa že leto in tri mesece.

Vsak dan, ko pridem iz šole, nakrmim ribici. Pika je zelo vesela, ko jo krmim. Sama si ne upam ribicam zamenjati vode, ker se bojim, da mi Pika ne zbeži in pogine. Zato jima vsak dan zamenjuje vodo babica Anica. Piki me prav dobro pozna, ker se prestraši, ko približam roko vazi.

Ivana Sossa
2. r. OŠ PROSEK

LARA VERGINELLA, 2. r. OŠ PROSEK

NAŠE PISANJE

Lani smo hodili v prvi razred in smo v Galebov šolski dnevnik pisali samo obvestila. Letos hodimo v drugi razred in v Galebov šolski dnevnik pišemo vse, kar se je zgodilo. Meni je bolj všeč hoditi v drugi razred. Tisto, kar pišemo v dnevnik, potem v šoli pregledamo. Kar beremo v šoli, moramo prebrati tudi doma. Beremo italijansko berilo in "Jadro v vetru". Beremo tudi knjige. Če nimamo knjige, nam jih posoja učiteljica. Učiteljica nam priporoča, naj ne gledamo televizije, ampak naj raje poslušamo pravljice po radiu Trst A in Ljubljana.

Lara Bukavec
2. r. OŠ PROSEK

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Z očkom sem šel k zobozdravniku. Peljala sva se z avtom. Bilo je bolj udobno, ampak v mestu je težko dobiti parkirni prostor. Očka je parkirni prostor iskal celih dvajset minut in zamudili smo več časa kot za prihod v mesto. Vrh vsega je moral očka plačati še parkirnino. Plačal je sedemsto lir za samih deset minut.

Zobozdravnik je rekel, da bom moral prihajati k njemu vsak teden, točneje vsak če-

trtek. Ko sem prišel domov, sem začel pisati nalogo.

Marko Puntar
2. r. OŠ PROSEK

OKREVANJE

Sobota je. Niti danes nisem šla iz hiše. Nimam več vročine in sem zelo vesela, ker bom lahko spet šla v šolo. Bratec je v vrtcu. Tudi moja sestra je bolna. Ni šla v šolo niti ona. Doma sva z mamo. Mama dela, jaz pa počivam in nisem šla k lekciji klavirja.

Karen Kante
2. r. OŠ PROSEK

VESELO V ŠOLO

Letos hodimo v drugi razred. Pišemo že italijanščino in računamo do sto. V Galebov šolski dnevnik pišemo, kar si želimo. Zelo mi je všeč hoditi v šolo. V šoli sem vedno vesela.

Včeraj ni bilo gospoda župnika, ker je bil bolan. V razredu smo zato bili z učiteljico in smo delali zabavno matematiko.

Sara Ferluga
2. r. OŠ PROSEK

ŠOLA JE ZABAVNA

Prvega decembra je bil torek. Pet dni kasneje je bila nedelja. Ob nedeljah ni pouka. Rada pa bi tudi ob nedeljah hodila v šolo. Če bi bil pouk tudi ob nedeljah, bi bila zelo vesela, ker je v šoli zabavno. Toda enkrat na teden je treba ostati doma. Tako se spočijemo, da smo ob ponedeljkih spočiti in lahko pridno in lepo pišemo. Jasno, da moramo tudi ob nedeljah pisati v Galebov šolski dnevnik, brati knjige in, če nam uspe, narediti tudi nekaj računov.

Ester Brezovec
2. r. OŠ PROSEK

VARČEVANJE IN VARSTVO

Na dan varčevanja je treba varčevati. Nekateri mislijo, da je treba varčevati le denar. Pa ni tako. Kot veste, je Zemlja zelo onesnažena in bi bilo treba skrbeti tudi za naravo in varčevati z vodo, z elektriko, z gorivi in plini. Sicer bo kmalu narava tako onesnažena, da ne bo več žive duše na tem ubogem planetu. Dokazano je, da so najbolj škodljive naprave prav hladilniki in sprayi, ki vsebujejo škodljive pline. Prav zaradi teh plinov je na južnem tečaju nastala v ozračju velika luknja, skozi katero sevajo škodljivi sončni žarki, ki povzročajo hude bolezni. Luknja se vedno bolj veča, in če se stanje ne bo uredilo, bo mnogo ljudi pomrlo. V morje se je potopila ladja z nevarnim tovorom strupenih plinov, ki sedaj uhajajo in onesnažujejo tudi morje. V Franciji pa je požar zajel kemično tovarno in s

pogorišča uhajajo strupeni plini v ozračje. Če bo šlo tako dalje, bo joj!

Če bi bil predsednik sveta, bi prepovedal izdelovanje škodljivih snovi, tako bi se stanje na Zemlji v enem stoletju vsaj malo izboljšalo. Upam, da se bomo spametovali, sicer bomo z našim početjem onesnažili še druge planete.

Mirko Ferlan
5. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

ESTER BREZOVEC, 2. r. OŠ PROSEK

KAKO SEM MARTINOVAL

Z očetom sem šel na sejem sv. Martina. Tam sem srečal bratranca. Skupaj smo šli na zabavišče in se vozili z avtomobilčki na trk. Vozil sem najprej jaz in bratranec Marjan mi je pravil, v kateri avtomobil se moram zaleteti. Bilo je zelo zabavno. Ko sem se peljal z Jurijem, je vozil on, ker sem se jaz premočno zaletaval v druge. Ko je bilo vožnje konec, smo šli na »tagado«, kjer je Marjan skočil tako visoko, da je poletel preko Jurija. Končni udarec pa je bil ta, da se je neki fant usedel na moja kolena. Ko sem stopil s »tagade«, sem bratrancema rekel, da je bilo to zame prvič in zadnjič.

Potem smo si šli ogledovat stojnice. Oče mi je kupil sladkarije. Bratranca sta si hotela ogledati še prašiče, a jih ni bilo več. Šli smo potem loviti rdeče ribice. Ulovili smo samo eno. Potem sta šla bratranca domov. Z očetom sva šla na porcijo ocvrtega krompirja in na topli obloženi kruhek. Oče je srečal prijatelja in skupaj sta šla na osminko novega vina.

Bilo je zelo zabavno. Naslednji dan je oče kupil velik akvarij za ribico. Mama me je okregala, ko sem prinesel ribico, ker imamo doma že psa in ptička. Za sv. Martina smo vsi veseli, ker je bil res velik svetnik.

Danjel Peric
5. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

REPORTAŽA Z MARTINOVANJA NA PROSEKU

Dober dan. Ime mi je Sara in poročam vam s Proseka. Tu je danes praznik sv. Martina. Na trgu je polno stojnic in na velikem travniku so v teh dneh postavili zabavišče. Na stojnicah prodajajo mnogo stvari. Blizu cerkve sta stojnici, ki ponujata igrače, steklene ogrlice in nekaj nakita. Nasproti pa je dobro založen kiosk. Ničesar nisem pokusila, zato pa pridite vi pokusit dobro založene kruhke. Zdaj sem poleg stojnic s čepicami, klobuki in pisanimi rokavicami. Nekoliko dlje je vrsta stojnic, ki ponujajo vsakovrstne sladkarije. Pokusila sem lectov kruhek in košček čokoladnega mandorlata. Zagotavljam vam, da sta ti dve slaščici izvrstni. Prodajajo celo suho cvetje in lepe rastline.

Zdaj so na vrsti avtomobilčki na trk. Če ne boste naglo prišli, ne boste našli prostora na vozilih. Ste že bili na vrtljaku? Še ne? Brž pridite! Stopite tudi v vrteči krožnik, ki mu pravijo »tagada«.

Pridite na sejem sv. Martina. Če letos ne morete, prihodnje leto zagotovo! Pridite, čakamo vas! Živijo sv. Martin!

Sara Brezigar
5. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

HAYDI

Žival se mi je zelo smilila. Bila je babičina psica Haidi, ki je poginila. Pravzaprav so jo ubili, ker je bila neozdravljivo bolna. Stara je bila deset let. Zvalila se je poleti leta 1977. Najbolj se mi je smilila malo pred smrtjo. Bila je zelo suha in bilo je boljše, da je nisem pobožal. Imela je črnorjavo dlako in tudi rep je bil rjav. Jedla je testenine, meso, kosti, včasih podgano, enkrat pa je pojedla celo ježa. Večkrat sem se igral z njo. Nekoč sem Haidi dal sladole in pojedla ga je v eni minuti.

Zelo sem žalosten, da je Heidi poginila. Dedek hoče sedaj kupiti drugega psa. Želim si psa, ki bi bil priden, ubogljiv, lep in se ne bi bal grmenja in bliskov.

Iztok Furlanič
4. r. OŠ »M. Gregorič Stepančič«
SV. ANA

MIKLAVŽ

Vsi otroci nestrno pričakujemo Miklavževa darila. Čakajo tudi na Miklavža, a on nima časa, da se vsem prikaže. Naglo mora obiskati vse strani sveta, ker si vsi otroci želijo njegovih daril. Otroci, zaupajte! Vsi boste dobili Miklavževa darila.

Federica Frassinelli
2. r. SŠ »F. Erjavec«
ROJAN

OBISK V CIRKUSU "AMERICANO"

Pred kratkim je gostoval v Trstu cirkus AMERICANO. Takrat smo si zamislili, da bi obiskali njegovo šolo. In tako je tudi bilo.

Naj vam jo opišem. Šola je v navadnem vagonu na štirih kolesih. Ob straneh nima oken. Majhno, podolgovato okno stoji nasproti vratom. Pod oknom je tabla, pod tablo je učiteljičina miza. Klopi za učence so ob dveh stranskih stenah. Po sredini vagona je prazen prostor.

Kristina Bezenšek

Na stenah smo videli nekaj risb, ki so jih izdelali učenci. V šoli, ali vagonu, ni bilo nobenega zemljevida, nobenega drugega okraska.

Šolo v cirkusu obiskuje sedem otrok. Dva sta iz drugega razreda, ena deklica pa bi morala obiskovati srednjo šolo, a starši je ne pošiljajo, zato jo drži učiteljica v svoji enorazrednici.

Omar Norio

Učiteljica je iz Toskane. Povedala nam je, da je vložila v Rimu prošnjo za poučevanje v šoli v cirkusu. Prošnjo so ji odobrili in ji dedelili mesto v cirkusu AMERICANO. Njeno delo ni lahko, ker starši ne marajo pošiljati otrok v šolo. Želijo namreč, da bi se vadili za nastope.

Matija Jogan

Najmanjši učenec te šole se uči za burkeža in nastopa z očetom v cirkusu.

Ko se cirkus seli iz kraja v kraj, nimajo pouka. Izgubljeni pouk skuša učiteljica nadoknaditi v popoldanskih urah.

Otroci, ki obiskujejo peti razred, morajo polagati izpit v kaki mestni šoli. Če pa so takrat v inozemstvu, nastanejo problemi.

Luca Marchesi

Otrokom iz cirkusa smo nesli polno do-brot. Vsak učenec je prinesel v šolo nekaj: čokolado, bonbone, piškote, jabolka, pomaranče, tortice in še marsikaj.

Tjaša Jogan

Vse smo dali na dva pladnja in zavili v prozoren papir. Pustili smo jim tudi brošuro o zgodovini Barkovelj. Seveda ne bodo nič razumeli, kaj piše, če jo bodo vzeli v roke. Videli pa bodo našo pisavo in gledali slike.

Michele Mettullo

Obljubili so nam, da nam bodo poslali pisemca in povedali kaj o sebi. Mi jih še vedno čakamo. Morda nas niso pozabili.

Kristina Bezenšek
učenci 5. r. OŠ »F. Saleški Finžgar«
BARKOVLJE

Obisk barkovljanskih učencev v šoli cirkusa »Americano«

urednikova
beležnica

Čas se je zasukal in prestopili smo v novo leto 1988. Počitnice so že mimo in po lepo preživelih praznikih smo vsi na delu. Povedati moram, da sem praznike prijetno preživel, tudi zato, ker ste mi mnogi iz srca voščili vse najboljše za božič in novo leto. Posebno pa se moram zahvaliti učenkam in učencem osnovnih šol v Barkovljah, Boljuncu, na Pesku in v Trebčah, ki so mi poslali lične, v šoli izdelani voščilnice, ki jih objavljam na tej strani. Hvala vsem. Tudi jaz vam voščim vse dobro, mnogo

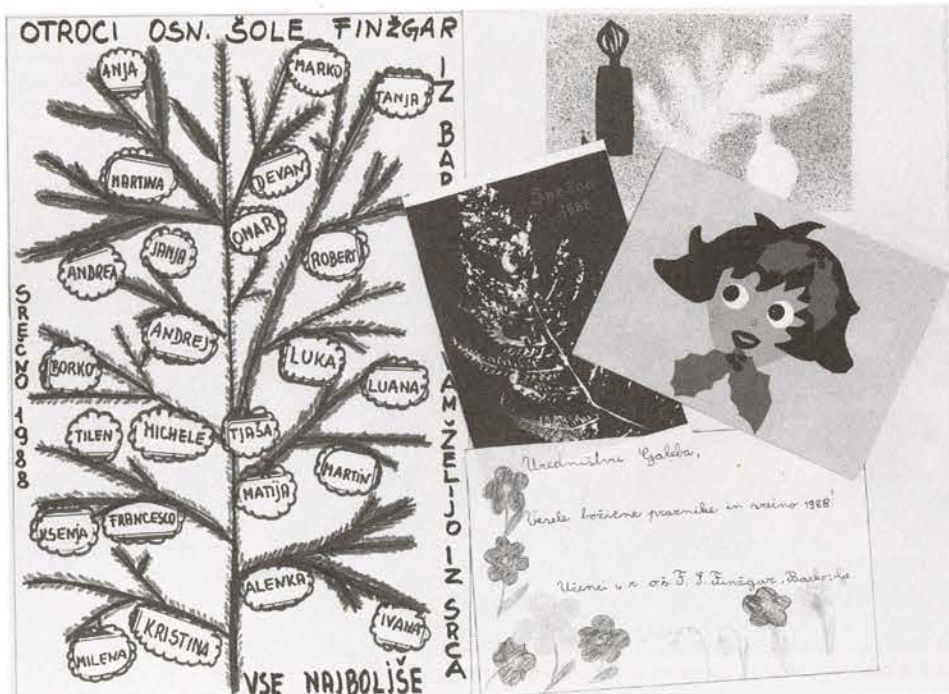
zdravja, pridnega učenja, veselja in zdravega razvedrila, čeprav ga v tej nenavadno topli in vlažni zimi brez snega res ni dosti. Pristrčna hvala za topla vščila tudi vsem dragim sodelavcem in ilustratorjem. ■

Kmalu bo čas vsakoletnega tradicionalnega Galebovega nagradnega žrebanja. Ste že vsi odposlali dopisnice? Kaj še čakate? Že dvakrat sem vas opozoril, da jih morate čimprej poslati. Kam ste jih zataknil? Takoj jih poiščite in jih oddajte na pošto! Čakajo vas lepe in bogate nagrade, zato, zamudniki, pohitite, da ne bo potem prepozno!

V prihodnji številki vam bom sporočil točen datum žrebanja. ■

Bliža se tudi pust, zato je ta številka posvečena temu najbolj noremu času v letu. In ker se že bližajo dnevi razposajenih norčij, vam želim veliko domišljije pri izbiranju mask in pustnih oblačil in mnogo zabave, v upanju, da bo kmalu zapadlo mnogo snega, da bo zabava še večja.

UREDNIK

za bistre
glave

UGANKE IN ZANKE

osmosmerka

Po abecednem redu navedeni športniki so v liku pomešani v vseh osmih smereh (vodoravno, navpično, diagonalno, naprej in nazaj). Ko boš uokviril vse, ti bo ostalo še osem črk, ki dajo ime še enega športnika.

AQUITA
BIRD - BUBKA - BUDD
COE - COVA
HESS
KOCH
LEWIS
NATI - NIETO
PROST
SABONIS - SENNA -
STENMARK
ŽAN

A	M	Ž	K	O	C	H	A	R
A	K	R	A	M	N	E	T	S
S	A	B	O	N	I	S	S	I
E	D	D	U	B	E	S	O	W
N	A	T	I	B	T	C	R	E
N	D	R	T	O	O	N	P	L
A	D	A	A	E	A	V	O	C

kombinacijska križanka

V lik razporedi (vodoravno ali navpično) spodnje besede. Pri tem si pomagaj z že vpisano besedo v liku.

- 2 ČRKI: ER - GA - IC - IJ -
IN - SE - TI
- 3 ČRKE: ANA
- 4 ČRKE: ARAK - IBAR -
LABA - SUR -
TIKA
- 5 ČRK: ADUTI - ONEGA -
SATAN - TOBAK
- 6 ČRK: KABINA
NERUDA
- 7 ČRK: AMERIKA - APA-
RATI - ARABIJA -
POLITIK
- 8 ČRK: OROPANEC
- 10 ČRK: PATAGONIJA

križanka

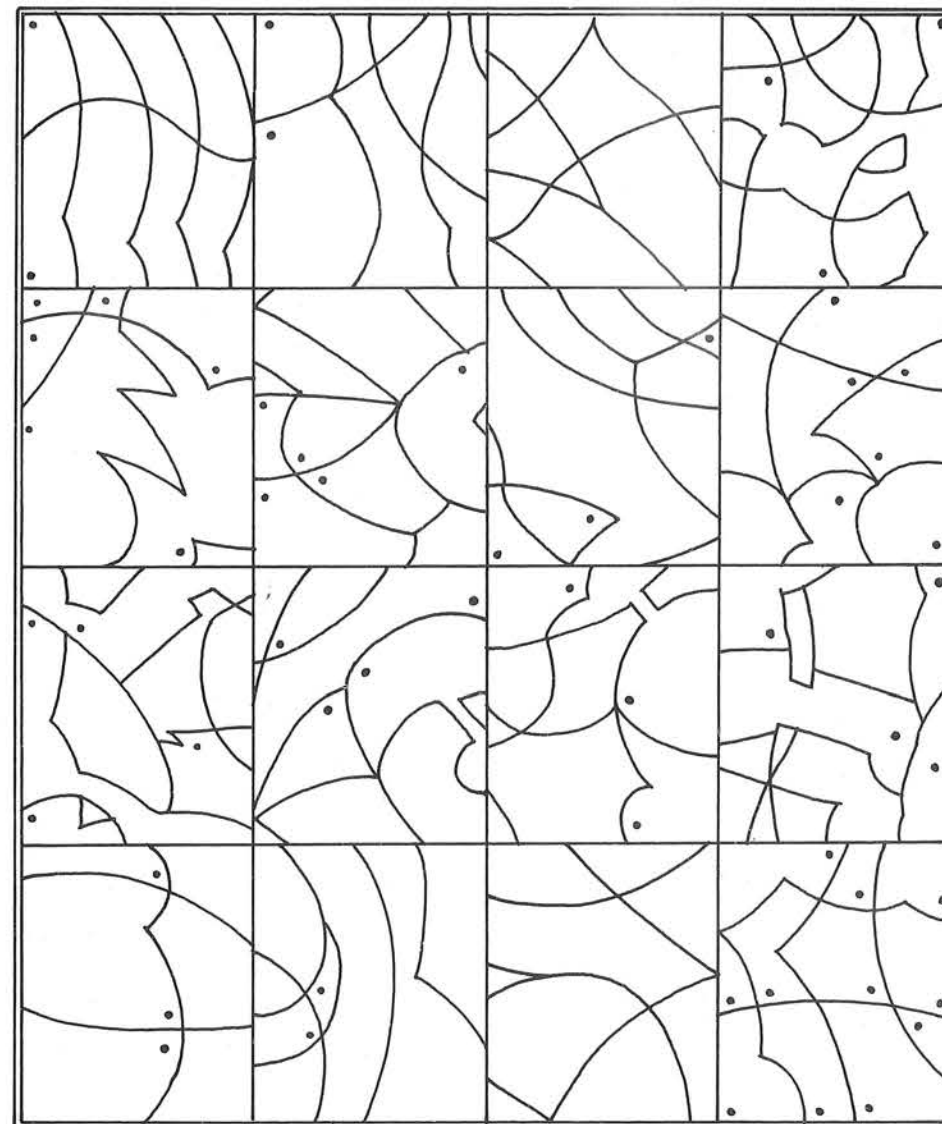
		FRANCIJA	TEKMOVALNOST	SEVERNOAM. KROKODIL	MESTO V SRBLJI	ANGLEŠKI ATLET (SEBASTIAN)	ENICA	
		DRUGO IME ZA TROJO						
		NAJVIŠJA TOČKA, KULMINACIJA						
		ANTONIO GRAMSCI			SESTAVIL LAKO	AVSTRIJA	VEDA O ZGRADBI ŽIVIH BITIJ	
		KEM. PRVINA LANTAN PESCARA			PRVA ČRKA KISIK			OSAMLJEN
PORTUGALSKA		IZUMITI, ODSTRANITI POKRIVALO	ORJAŠKE KAČE					
			MLEČNI IZDELKI					
IT. MESTO ... DEGLI ABRUZZI					ANDREJ ZAMEJIC			
					SLOV. SKLAD. (EMIL)			
PRESEDNIK SZ JADRAN KRAUS			MUZA LJUBEZENSKEGA PESNIŠTVA					
			DEJANJA					
BITJE IZ LJUDSKIH BAJK					VAS PRI DOBERDOBU			
IME SMUČARKE HESSE					CITROENOV AVTO			
					DOBE, VEKI			
AVT. OZNAKA REKE			KRATICA ZA TONO		MOŠKO IME DOKTOR			
EMANUEL TOMŠIČ			MESTO OB IDRIJCI LUKSEMBURG					
AFRIŠKI VELETOK				PREBIVALEC RJEKE				

SODELUJ Z NAMI

Vera Poljšak

Ilustr. Magda Tavčar

SKRITA SESTAVLJENKA

POBARVAJ SAMO POLJA S PIKO. POTEM IZREŽI PRAVOKOTNIKE IN SESTAVI SLIKO. KAJ SE BO PRIKAZALO? REŠITEV POŠLJI UREDNIŠTVU GALEBA. ČAKA TE LEPA NAGRADA. DOVOLJ JE, DA OPIŠEŠ PODOBO. V PISMU NAPIŠI SVOJE IME IN PRIIMEK, RAZRED IN ŠOLO, KI JO OBISKUJEŠ.

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba: Lojze Abram,
Ulica G. Amendola 12 - 34134 Trst.**

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

LINOTIPIJA. Vodoravno: VPRAŠANJE - ERAR - HARI - SATAN - BON - EZOFAGUS - LN - AT - C - A - EINTRACHT - KI - IGOR - KENIJA - ČA

4 X 4. 1. lik: UMAG - MORO - ARES - GOST. 2. lik: HUNI - UMAG - NATO - IGOR. 3. lik: AZUR - ZIMA - UMAG - RAGA. 4. lik: TABU - ATOM - BOJA - UMAG.

ANAGRAM. BOTRA = TABOR.

SLIKOVNA KRIŽANKA. Samo vodoravno: smučar — ikona — šola — B — krone — ovira — val — jara — Tisa — aleja — čin — Nenad — Kreta — RI — I.M. — I.J. — S — R — ž — Ti — tabu — amen — Ezop — Jordanija.

NA SLIKAH: Bojan Križaj in Rupa.

REŠITVE SO POSLALI: Tjaša Gruden, Ivo Mozetič, Pierpaolo Brazzani, Jasna Germani, Ana Turco, Romina Sossi, Maša Sancin, Savo Lipovec, 4. in 5. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB. Iztok Furlanič, 4. r. OŠ »M. Gregorič - Stepančič« - SV. ANA. Francesca Milone, Alessandro Mezzari, David Sancin, Igor Gregori, 5. r. OŠ »D. Kette« - SV. FRANČIŠEK. Barbara Gropajc, 2. r. OŠ PESEK. Alenka Pertot, Robert Scerni, Ivana Legovini, Andrej Kofol, Martin Turk, Devan Jagodic, Kristina Bezenšek, Tjaša Jogan, Michele Mettullo, Matija Jogan, Omar Norio, Luca Marchesi, 4. in 5. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE. Andrej Župančič, mala šola - DVOR PRI ŽUŽENBERKU. Jadranka Cergol, 4. r. OŠ »F. Milčinski« - KATINARA. Vinko Bandelj, 4. r. OŠ »O. Župančič« - SV. IVAN. Barbara Kuhar, 4. r. OŠ »F. Albreht« - MEKINJE, KAMNIK. Manuel Zobec, Christian Slavec, Irina Družina, Mauro Samoa, Eva Žerjal, Patrick Curman, Alessandro Gigante, Danjel Zeriali, Borut Žerjal, Sandy Sancin, 3. r. OŠ »F. Venturini« - BOLJUNEC. Boris Hrovat, 7. r. OŠ »Šladrove brigade« - DOMŽALE, LJUBLJANA. Elka Šavli, 3. r. OŠ »A. Velušček Matevž« - KANAL. Sara Ferluga, Ivana Sossa, Karen Kante, 2. r. OŠ PROSEK. Katja Milič, 5. r. OŠ »J. Srebrnič« - GABROVEC. David Mucci, 3. r. OŠ »F. Erjavec« - ŠTANDREŽ. Aljoša Gergolet, 5. r. OŠ »P. Voranc« - DOBERDOB. Francesca Kravanja, Giovanna Saletù, Aleks Busan, Elizabeta Leghisa, 3. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN.

NAGRADE DOBIJO: Aljoša Gergolet, 5. r. OŠ »P. Voranc« - DOBERDOB. Elka Šavli, 3. r. OŠ »A. Velušček Matevž« - KANAL. Maša Sancin, 4. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB. Giovanna Saletù, 3. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN. David Mucci, 3. r. OŠ »F. Erjavec« - ŠTANDREŽ.

KAJ VIDIŠ? Predmeti so: nož, pipa, ščetka, vaza, list, zidarska žlica, žlica, ključ, krona, valjar, posoda, riba, odpirrač, kladivo, vilice, škorenj.

NAGRADO DOBI: Jadranka Cergol, 4. r. OŠ »F. Milčinski« - KATINARA.

Mesečnik (10 števil) — Izdaja: Založništvo tržškega tiska, Trst — Glavni in odgovorni urednik: Lojze Abram — Uredništvo: Ul. G. Amendola 12, 34134 Trst, tel. 415534 — Uprava, fotostavek in ekspedit: Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, tel. 772755, 764832 — Tisk: Graphart, Ul. D. Rossetti 14, 34126 Trst, tel. 772151 — Posamezna številka: 2.000 lir, dvojna: 2.500 lir, naročnina: 12.000 lir

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)